

przyczem wysokość stopy procentowej podatku w każdej skali ustala się na podstawie łącznej sumy obu rodzajów wynagrodzeń. Przepisy ust. (3) stosuje się tu odpowiednio przy uwzględnieniu stopy i wysokości dochodu, przewidzianych w ust. (1) pkt. 1).

Art. 6. Specjalnemu podatkowi podlegają wynagrodzenia:

1) wypłacane w czasie od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają;

2) wypłacane za czas od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. bez względu na czas wypłaty.

Art. 7. (1) Obowiązek potrącania specjalnego podatku ciąży na władzach, urządach, przedsiębiorstwach, zakładach, instytucjach i t. p., wypłacających wynagrodzenia.

(2) Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia siódmego miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu podatkowym, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według ustanowionego przez Ministra Skarbu wzoru, lub odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 8. Postępowanie w sprawach specjalnego podatku podlega przepisom ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisom, dotyczącym państwowego podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 9. (1) Należności z tytułu specjalnego podatku wpływają w całości do Skarbu Państwa.

(2) Do kwot specjalnego podatku nie mogą być pobierane żadne dodatki, ani na rzecz Skarbu Państwa ani też na rzecz związków samorządowych.

(3) Przysługujące z mocy szczególnych przepisów zwolnienia od podatków nie mają zastosowania do specjalnego podatku, pobieranego na zasadzie dekretu niniejszego.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

504.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 listopada 1935 r.

w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

I. Obniżenie komornego.

Art. 1. (1) Na okres od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 30 listopada 1937 r. obniża się podstawowe komorne mieszkań i lokali, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, według następujących zasad:

- a) dla mieszkań 3-izbowych (2-pokojowych) i mniejszych . . . . . o 15%,
- b) dla mieszkań większych oraz lokali przemysłowych i handlowych . . . . . o 10%.

(2) Komorne za przedmiot najmu, który lokator w całości lub w części oddał w podnajem, ulega obniżeniu w tym samym stosunku co komorne płacone przez lokatora.

(3) Nie ulega obniżeniu komorne, którego wysokość została ustalona w umowie, zawartej w myśl art. 3 ustawy o ochronie lokatorów.

Art. 2. (1) Komorne w budynkach, nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków państwowych, związków samorządu terytorjalnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego, obniża się na okres od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 30 listopada 1937 r. według następujących zasad:

- a) dla mieszkań 3-izbowych (2-pokojowych) i mniejszych . . . . . o 15%,
- b) dla mieszkań 4-izbowych (3-pokojowych) i większych . . . . . o 10%.

(2) W domach, należących do zakładów ubezpieczeń społecznych, obniżenie, przewidziane w pkt. a) i b) ustępu poprzedzającego, następuje w stosunku do komornego płaconego za grudzień 1934 r.

II. Zmiana ustawy o ochronie lokatorów.

Art. 3. W ustawie z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 skreśla się wyrazy: „zawartych w dzielnicowych ustawach cywilnych”;

2) w art. 2:

uchyla się przepis zdania drugiego punktu b) ustępu pierwszego oraz przepis ustępu drugiego;

po przepisie oznaczonym literą k) dodaje się przepisy l), m), n) i o) o następującem brzmieniu:

„l) mieszkania, złożone z sześciu pokoiów i większe oraz mieszkania mniejsze powstałe z przebudowy tych mieszkań, dokonanej po dniu 1 grudnia 1935 r.;

m) lokale przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych z wyjątkiem lokali zajętych przez przedsiębiorstwa, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zostały zaliczone na rok 1935 do przedsiębiorstw przemysłowych VII i VIII kategorii lub przedsiębiorstw handlowych IV kategorii;

n) budynki lub ich części, których najem ukończy się po dniu 31 grudnia 1937 r.;

o) mieszkania w domach fundacyj, dostarczających tanich i higienicznych mieszkań niezamożnej ludności. O tem, czy dana fundacja odpowiada warunkom przepisu niniejszego rozstrzyga Minister Opieki Społecznej według swobodnego uznania.”;

3) w art. 6:

ustęp 5 skreśla się;

ustęp 6 otrzymuje brzmienie: „Na żądanie właściciela domu lub lokatora komorne płatne będzie w ratach miesięcznych.”;

4) rozdział III otrzymuje tytuł następujący: „Odstąpienie wynajmującego od umowy najmu.”;

5) w art. 11:

ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wynajmujący może odstąpić od umowy najmu tylko wtedy, gdy istnieje ważna przyczyna.”;
w ustępie 2 litera e) skreśla się wyrazy: „na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. o łączeniu się spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 265)”;

w ustępie 2 litera g) otrzymuje brzmienie następujące:

„g) jeżeli w celu przystąpienia do budowy pomieszczeń mieszkalnych konieczne jest zniesienie lub przerobienie budowli, wynajmujący winien udowodnić konieczność usunięcia lokatora i może wypowiedzieć najem rzeczy najętej lub jej części (przynależności) w terminie trzymiesięcznym, przyczem następuje odpowiednie zmniejszenie komornego, jeżeli wypowiedziano tylko część przedmiotu najmu; wynajmujący winien zwrócić lokatorowi koszty przeprowadzki w wysokości jednomiesięcznego komornego oraz zapłacić tytułem odszkodowania sumę sześciomiesięcznego komornego, a jeżeli przedmiot najmu stanowi mieszkanie złożone z jednego lub dwóch pokoiów — sumę rocznego komornego”;

w ustępie 2 litera h) skreśla się wyrazy: „ustawowym, a co najmniej”, a wyraz „przesiedlenia” zastępuje się wyrazami: „przeprowadzki w wysokości jednomiesięcznego komornego”;

ustępy 5) i 6) skreśla się;

6) po art. 11 dodaje się przepis następujący:

„Art. 11¹. Jeżeli na miejscu starej budowli ma być wzniesiona nowa budowla, właściwa władza administracji ogólnej może w wyjątkowym przypadku, uzasadnionym celowością odpowiedniego zabudowania tej części miasta, wydać orzeczenie, nakazujące lokatorom opróżnienie zajmowanych lokali w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia.

Orzeczenie to wydaje władza po zatwierdzeniu planów nowej budowli oraz po wykazaniu przez wynajmującego, że w stosunku do lokatorów dopełnił świadczeń, przewidzianych w art. 11 ust. 2 lit. g), a dotyczących zwrotu kosztów przeprowadzki i zapłaty odszkodowania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia. Przedmiotem odwołania nie mogą być zarzuty co do rodzaju i wysokości wyżej określonych świadczeń; spory w tych sprawach podlegają właściwości sądów powszechnych.”;

7) w art. 13 zdanie trzecie zastępuje się zdaniami następującymi: „W razie wytoczenia przeciw lokatorowi powództwa o eksmisję, wynajmujący powinien zawiadomić o tem sublokatora pod rygorem bezskuteczności w stosunku do niego wyroku. Zawiadomienie następuje przez sądowe doręczenie odpisu pozwu. Sublokatorowi służy prawo przystąpienia do sporu w charakterze interwenjenta ubocznego po stronie lokatora.”;

8) rozdział IV uchyla się;

9) rozdział V otrzymuje tytuł następujący: „Moratorium mieszkaniowe.”;

10) art. 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) W sprawach o eksmisję może sąd, uwzględniając stosunki gospodarcze pozwanego, w szczególności pozostawanie jego bez pracy, odroczyć z urzędu lub na wniosek pozwanego termin opróżnienia przedmiotu najmu do sześciu miesięcy; jeżeli eksmisję orzeczono z przyczyny, przewidzianej w art. 11 ust. 2 lit. a), termin ten może być przedłużony na dalsze sześć miesięcy.

2) Wstrzymuje się z mocy samego prawa eksmisję z mieszkań jedno lub dwupokojowych, jeżeli orzeczono eksmisję z przyczyny, przewidzianej w art. 11 ust. 2 lit. a).

3) Eksmisja z mieszkań jedno lub dwupokojowych może być przez sąd wstrzymana, jeżeli bezrobotny otrzymał pracę i opłaca oprócz bieżącego komornego zaległe komorne w ratach, wynoszących 25% bieżącego komornego miesięcznego.

4) Dla zbadania stosunków gospodarczych pozwanego sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu.

5) Jednocześnie z wstrzymaniem eksmisji sąd zawiadomi o tem właściwe publiczne biuro pośrednictwa pracy oraz zarząd gminny miejsca zamieszkania pozwanego.”;

11) w art. 24 wyrazy: „państwowy urząd” zastępuje się wyrazami: „publiczne biuro”;

12) rozdziały VI i VII uchyla się;

13) art. 27 uchyla się;

14) w art. 32 skreśla się zdanie drugie;

15) ilekroć w ustawie użyto wyrazy: „urząd rozjemczy do spraw najmu” lub „urząd rozjemczy”, wyrazy te skreśla się.

III. Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 4. Wypowiedzenie umów najmu mieszkań oraz lokali przemysłowych i handlowych, wyłączonych z pod ustawy o ochronie lokatorów z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, nie może nastąpić na termin wcześniejszy, niż:

- a) co do mieszkań — na dzień 30 czerwca 1936 r.;
- b) co do lokali przemysłowych i handlowych — na dzień 30 września 1936 r.

Art. 5. (1) Sprawy, wniesione do urzędów rozjemczych do spraw najmu do dnia wejścia w życie dekretu niniejszego, a niezakończony w postępowaniu przed temi urzędami, zostaną przekazane właściwym sądom, które orzekać będą z uwzględnieniem już dokonanych przez urząd rozjemczy czynności i zebranego materiału.

(2) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, określi zasady likwidacji urzędów rozjemczych do spraw najmu.

Art. 6. Obniżenie komornego, przewidziane w art. 1 i 2 dekretu niniejszego, nie powoduje zmiany podstawy wymiaru podatku od nieruchomości i podatku od lokali na rok 1935.

Art. 7. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, oraz do odpowiedniego przystosowania w tym celu zarówno numeracji poszczególnych rozdziałów i artykułów, jak i ich brzmienia.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a co do art. 2 — także innym właściwym ministrom.

Art. 9. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r.

(2) Przepisy art. 1 i art. 3 — 7 nie obowiązują na obszarze województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

505.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 listopada 1935 r.

o podatku od lokali.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawa-

nia dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Podatkowi od lokali podlegają wszelkiego rodzaju lokale na obszarze gmin miejskich, z wyjątkiem lokali, wymienionych w art. 2.

Art. 2. Podatkowi od lokali nie podlegają:

- 1) kościoły, świątynie i lokale, przeznaczone wyłącznie na stałe domy modlitwy, należące do uznanych w Państwie wyznań religijnych;
- 2) lokale, zajmowane przez: urzędy państwowe lub samorządowe, instytucje naukowe, wyznaniowe, oświatowe i dobroczynne oraz szpitale, z wyjątkiem części tych lokali, odnajmowanych lub oddawanych bezpłatnie do użytkowania osobom trzecim;
- 3) lokale lub ich części, zajęte przez zakłady przemysłowe (Cz. II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym);
- 4) lokale w budowlach, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173), przez lat 10 od dnia chociażby tylko częściowego użytkowania tych budowli, jeżeli użytkowanie nastąpiło przed dniem 1 stycznia 1929 r., a przez lat 15, jeżeli użytkowanie nastąpiło po dniu 1 stycznia 1929 r.; przepis niniejszy nie odnosi się do lokali w gminach miejskich, zaliczonych do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 331) i z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976);
- 5) lokale:
  - a) zajęte przez uwierzytelnionych szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych oraz misyj zagranicznych tudzież funkcjonariuszów, należących do uznanego personelu eksterytorjalnego wyżej wspomnianych przedstawicielstw i misyj,
  - b) zajęte przez szefów oraz funkcjonariuszów przedstawicielstw konsularnych państw obcych, będących obywatelami państwa wysyłającego, oraz
  - c) służące na potrzeby wymienionych przedstawicielstw, konsulatów i misyj; zwolnienia te będą przyznawane pod warunkiem wzajemności;
- 6) lokale niezajęte;
- 7) lokale mieszkalne jedno i dwuizbowe;
- 8) lokale trzyizbowe zajmowane przez bezrobotnych, jeżeli nie mają oni sublokatorów.

Art. 3. Do opłacania podatku od lokali obowiązane są osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale.